Projekt rozpoczęliśmy w pierwszych dniach października. Podczas posiedzenia zespołu organizacyjnego wybraliśmy osoby funkcyjne oraz ustaliliśmy harmonogram działań.

W etapie przygotowawczym do realizacji zaplanowanych działań skierowaliśmy zaproszenie do określonych osób o przyjęcie i pełnienie stosownych funkcji podczas realizowanego projektu. Maria i Marcin przygotowali informacje w postaci postów, które informowały o realizacji projektu i zapraszały do uczestnictwa. Nabór uczestników do projektu oprócz informacji medialnej prowadzony był również metodą szeptaną. Informację o projekcie przekazaliśmy znajomym nauczycielom i członkom naszego stowarzyszenia, aby rozpropagować w szkołach do których uczęszcza młodzież w wieku powyżej 15 lat. Przygotowaliśmy szczegółowy przebieg dnia w których maiły odbywać się warsztaty. Założono: zapoznanie się z zadaniami ośrodka szkolenia poligonowego, organizowanie punktów nauczania z praktycznym uczestnictwem oraz spożycie posiłku na podsumowanie warsztatów surwiwalowych. Sporządzono wykaz niezbędnych materiałów medycznych, które będą wykorzystywane na punkcie nauki udzielania pierwszej pomocy oraz dzięki wsparciu wojskowego specjalisty wytypowano zakup drona. Zespół organizacyjny uczestniczył w dniu 12.10 w webinarium pt.” Odporni na kryzys – przygotowanie do sytuacji kryzysowych”. W dniu 13 października zorganizowano spotkanie z uczestnikami projektu. Omówiono warunki uczestnictwa, bezpieczeństwa oraz właściwego przygotowania się pod względem ubioru i ekwipunku. Naszych liderów zaprosiliśmy do uczestnictwa w kolejnym webinarze, który odbył się w dniu 19.10 nt.” Silny lider – silna społeczność”. Kolejna grupa wolontariuszy (3 osoby) brały udział w webinarium nt.” Jak budować lokalna odporność społeczną w praktyce”.

W dniu 23 października całą zgłoszoną grupą przemieściliśmy się do Wędrzyna, gdzie w pierwszej kolejności zapoznaliśmy się z zadaniami ośrodka szkolenia poligonowego. Uczestnicy zwiedzili salę tradycji i zapoznani zostali z historią terenu na którym dzisiaj rozciąga się poligon wojskowy. W najmniej oczekiwanym momencie został ogłoszony alarm przeciwlotniczy. Wszyscy uczestnicy zostali skierowani do schronu, gdzie instruktor omówił do czego służy jak powinien być prawidłowo wykonany i wyposażony. Uczestnicy zadawali pytania dotyczące przetrwania w warunkach izolacji i właściwego zachowania się w grupie podczas działań lotniczych. W schronie otrzymali skromny poczęstunek zapewniający dobry nastrój i możliwość regeneracji sił przed następnymi punktami nauczania.

Następnie przemieściliśmy się na plac szkolenia medycznego. Pod okiem instruktorów ratowników wojskowej straży pożarnej uczestnicy mogli doskonalić umiejętność użycia defibrylatora AED, obok inna grupa realizowała czynności obowiązujące przy resuscytacji. Każdy z uczestników przygotowywał do pracy fantoma i mógł samodzielnie prowadzić resuscytację. Urządzenia miały czujniki poprawności wykonywania poszczególnych czynności, więc instruktorzy na bieżąco dokonywali oceny poprawności działania. Kolejny podpunkt medyczny zakładał naukę zakładania opatrunków i opatrywania ran. W tej podgrupie szkolący mogli poznać i doskonalić zasady tamowania krwotoków, przy użyciu różnych materiałów medycznych (gazy, opatrunki, żele). Uczono zakładania opaski uciskowej przy krwotoku oraz usztywniania kończyn. Pierwsze warsztaty obejmujące pierwszą pomoc przedmedyczną w różnych sytuacjach odbyły się przy dużej aktywności młodzieży. Kolejnym zadaniem było działanie podczas zauważenia pożaru. Specjalnie przygotowany tor umożliwiał uczestnikom samodzielnie zgaszenie zarzewi ognia przy użyciu gaśnic. Uczono na tym punkcie właściwego doboru gaśnicy do gaszonego materiału, indywidualnego bezpiecznego podejścia do źródła ognia. Uczestnicy poznali sprzęt ratowniczy będą na wyposażeniu jednostki ratowniczej wojskowej straży pożarnej. Zadanie miało również na celu pokazać jak w razie konieczności gasić pożar własnego pojazdu, który uległ zapaleniu. Kolejnym miejscem prowadzonych warsztatów był trudny teren leśny, przez który uczestnicy mieli zadanie

przejść zachowując ostrożność indywidualną i współpracę w grupie. Po jego przemierzeniu uczestnicy dotarli do toru psychologicznego na którym mogli poznać swoje reakcje na ciemność, wilgoć, nieprzyjemny zapach, odosobnienie oraz utratę orientacji i kontaktu z innymi członkami grupy. Ten element cieszył się bardzo dużym zainteresowaniem. Młodzież poddawana była wielu niekorzystnym czynnikom, które mogą oddziaływać w miejscu zamieszkania, nauki, bądź wystąpić podczas sytuacji kryzysowej. Emocje pozostały bardzo długo i młodzież opowiadała opisując swoje reakcje.

Nastąpiła wymiana doświadczeń pomiędzy uczestnikami, co robić lub jak bezpiecznie postępować w określonych sytuacjach. Po tym elemencie uczestnicy przemieścili się do budynków w których upozorowano ich odizolowanie od otoczenia. Ćwiczono zachowanie spokoju i cierpliwości w sytuacji niepewności i niekorzystnych okoliczności w jakich się znaleźli. W dniu 30 października podsumowano realizację projektu. Zespół organizacyjny zebrał niezbędne materiały do sprawozdania. Przygotowano wstępne rozliczenie finansowe. Uczestnikom zorganizowano panel dyskusyjny podczas którego zebrano wnioski i opinie na temat realizacji zadania. Wykorzystano również wnioski z webinariów. Na zakończenie organizatorzy wręczyli uczestnikom pamiątkowe certyfikaty a osoby, które wyraziły chęć dalszego działania w naszej organizacji wypełniły stosowne deklaracje celem otrzymania legitymacji członkowskiej PTTK.

W dniu 10 listopada koordynator projektu uczestniczył w Lubuskim Forum Odpornych Społeczności w Sulechowie. Nasze działania zostały nagrodzone okolicznościowym dyplomem.

